

Kincsek között élünk

2018. május 12 – a minden évben megrendezésre kerülő ormánsági kerékpártúrán a DPSE szervezésében 47-en vettünk részt. Találkoztunk Sellyén a termálfürdő előtti beton pingpongasztalon. Itt szépen felpóloztuk, -karszalagoztuk és -ebédjegyeltük magunkat, aztán a sellyei polgármester úr köszöntő-buzdító, és a kerékpározás közbeni alkoholfogyasztás buktatóira is figyelmeztető szavai után nekilódult a mintegy 700 résztvevő a kb. 40 kilométeres távnak. Rendőri biztosítást is kaptunk, bizonyára a rajongók ellen...

Nem éhezünk és szomjazunk sokáig, mert 8 kilométer múlva drávasztárai vendéglátóink a helyi szűnyogok által is közkedvelt Dráva partján népzenei, hagymás-zsíros kenyeres, ásványvízes és üdítő fogadtatásban részesítettek bennünket. A cirka 31 fokos meleg így belül nem tudott kifogni rajtunk. Az ebéd mennyisége fordított arányban állt a tűző napon aszalódó sorban érte eltöltött idővel, de éhes ember a kicsit is megbecsüli, másrészt mindenkinek jutnia kellett a babgulyásból.

Révfaluban barátságos, ápolt, idilli békességet árasztó horgásztanyafélékbe botlottunk, ahol is irigyen konstatáltam, hogy náluk a kerítésen kívül is szebb a fű, mint nálam a kerítésen belül.

Nem tudni, hogy a forró naptól-e, vagy a hideg sörtől, de többen egy kaszáló madárijesztőt is látni véltünk egy út menti parcellában.

A terep egyáltalán nem volt megerőltető. A legnagyobb erőkifejtést az igényelte, mikor kiderült, hogy a kísérő szervizkocsiban nincs pumpa, csak komplett cserebiciklit tudnak adni – hja, van, aki nagyban utazik –, és így a maroknyi SOS pumpámmal kellett két kereket felfújnom. Mert a volt úttörő ott segít, ahol... volt. Így váltam „sárga angyallá”, de a fejemet tekintve inkább vörössé.

Az ebéd utáni maradék fél távot „egy szuszra” lenyomtuk – volna, de hál’ istennek a célkanyarban még közbejött a helyi fagyizó a Godzilla méretű gombócaival.

Végül a kiindulóponthoz érkeztünk vissza, ahol mindenki azt kapta, amit megérdemelt: sör, lángos, kávé ... gyógyvíz.

Ahogy mondani szokták, az időjárás kegyes volt hozzánk. „Kegytelensége” már csak a biciklik felpakolásakor mutatkozott meg, egy a kellesénél tovább tartó zivatar képében.

Szép-szép a sport, csak ne kellene hozzá mindig reggel hatkor kelni!

Útvonal: Sellye – Drávaiványi – Drávasztára – Révfaalu – Felsőszentmárton – Drávafok – Bogdása – Sellye.

dr. Horváth László